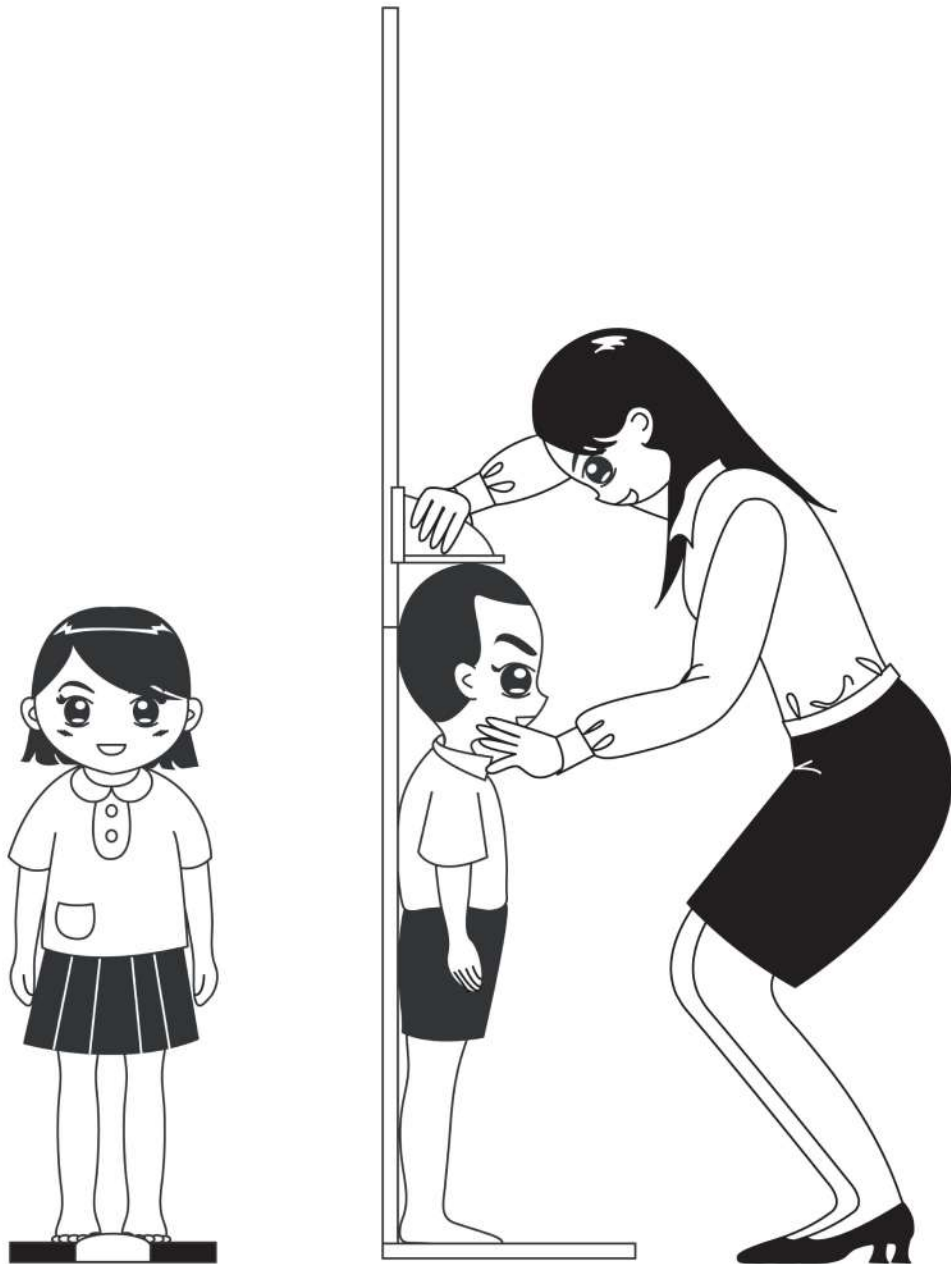

ເທັກນິກການຊັ່ງນໍ້າໜັກແລະລວງສູງ

ສາລະບັນ

ນ້ຳຫນັກແລະຄວາມສູງ	1
ເຄື່ອງຊັ່ງນ້ຳຫນັກແລະເຄື່ອງວັດຄວາມສູງ	2
ວິທີການຊັ່ງນ້ຳຫນັກແລະເຄື່ອງວັດຄວາມສູງ	
_ ຂັ້ນຕອນການຊັ່ງນ້ຳຫນັກ	4
_ ຂັ້ນຕອນການວັດລວງສູງ	6
_ ຂໍ້ຄວນລະວັງ	8
ບັນນານຸກົມ	10
ພາກພະນວກ	
ການນຳອ້ມູນນ້ຳຫນັກແລະສ່ວນສູງໄປໃຊ້	12

ນ້ຳຫນັກ ແລະ ລວງສູງ

ນ້ຳຫນັກ ແລະ ລວງສູງ ຫລືສ່ວນສູງ ເປັນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຂະໜາດຂອງຮ່າງກາຍ ໂດຍ:

- ນ້ຳຫນັກບອກເຖິງສ່ວນປະກອບຂອງຮ່າງກາຍ ທີ່ເປັນເນື້ອເຍື່ອທັງຫມົດ ທັງໄຂມັນ, ກ້າມເນື້ອ, ກະດູກ ແລະ ນ້ຳ ທີ່ມີຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ.
- ລວງສູງ ບອກເຖິງສ່ວນປະກອບຂອງຮ່າງກາຍ ສະເພາະສ່ວນທີ່ເປັນກະດູກເທົ່ານັ້ນ ລວມທັງຫົວ, ກະດູດສັນຫລັງ, ກະດູກສະໂພກ ແລະ ຂາ.

ນ້ຳຫນັກ ແລະ ລວງສູງ ຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງວັດແທກ ທີ່ນິຍົມໃຊ້ກັນຫລາຍ ໃນການບອກການປ່ຽນແປງ ຂອງການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ພັດທະນາການທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ບອກພາວະໂພສະນາການຂອງເດັກ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່.

ການຊຶ່ງນ້ຳຫນັກ ແລະ ວັດແທກລວງສູງ ມີຂໍ້ດີຄື:

- ເປັນວິທີການທີ່ບໍ່ມີອັນຕະລາຍ.
- ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ ມີລາຄາບໍ່ແພງ ແລະ ມີຄວາມງ່າຍໃນການປະຕິບັດ.
- ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍເຄື່ອງມື ໄປເຮັດການວັດແທກໄດ້ໃນທຸກໆສະຖານທີ່ ເປັນຫ້ອງປະຕິບັດການເຄື່ອນທີ່.
- ວັດແທກໄດ້ໄວ ເຮັດໃຫ້ປະເມີນພາວະໂພສະນາການຂອງບຸກຄົນ ໄດ້ເປັນຈຳນວນຫລາຍ.
- ໃຫ້ຜົນເປັນຕົວເລກ ຊຶ່ງສາມາດແບ່ງລະດັບໄດ້
- ໃຫ້ຂໍ້ມູນພຽງພໍ ທີ່ຈະບອກເຖິງພາວະທຸກໆໂພສະນາການເບື້ອງຕົ້ນ ທີ່ກ່ຽວກັບການຂາດສານອາຫານ ຫລື ພາວະໂພສະນາການເກີນ ຫລືອ້ວນໄດ້.

ການວັດແທກ ອາດຈະເປັນການວັດແທກຄັ້ງດຽວ ເພື່ອປະເມີນພາວະໂພສະນາການ ໃນຂະນະນັ້ນໆ ຫລືອາດຈະວັດແທກຕໍ່ເນື່ອງກັນເປັນໄລຍະຍາວ ເພື່ອຕິດຕາມເບິ່ງຄວາມກ້າວໜ້າ ຂອງການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເດັກ ຫລື ສັງເກດການປ່ຽນແປງທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ເຖິງວ່າວິທີການຊຶ່ງ, ວັດແທກ ຈະເຮັດໄດ້ງ່າຍ ແຕ່ຕ້ອງການຄວາມລະມັດລະວັງ ເພື່ອຈະໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ ຊຶ່ງເປັນຫົວໃຈອັນສຳຄັນຢູ່.

ບໍ່ແມ່ນ (ບໍ່ຖືກຈຸດ)

ແມ່ນ (ຖືກຈຸດ) ແຕ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ແມ່ນ (ຖືກຈຸດ) ແລະຖືກຕ້ອງ

ເຄື່ອງຊັ່ງນ້ຳໜັກ ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກລວງສູງ

ເຄື່ອງຊັ່ງນ້ຳໜັກ:

ເຄື່ອງຊັ່ງນ້ຳໜັກສຳລັບເດັກນັກຮຽນ ທີ່ໂຮງຮຽນສ່ວນໃຫຍ່ ມີຍົມໃຊ້ ຈະເປັນເຄື່ອງຊັ່ງນ້ຳໜັກແບບ ໄສ້ເສືອ (spring) ຊຶ່ງສາມາດຊັ່ງນ້ຳໜັກໄດ້ເຖິງ 120-140 ກິໂລກຣາມ, ຢູ່ເທິງໜ້າເຄື່ອງຊັ່ງ ຈະມີໜ້າປັດເຂັ້ມບອກລະດັບ ຊຶ່ງສາມາດຊັ່ງນ້ຳໜັກໄດ້ລະອຍດ 0.5 ກິໂລກຣາມ ແລະ ມີໂຕເລກຂຽນລະບຸໄວ້ຈຸດລະ 5 ກິໂລກຣາມ ໂດຍຕົວເລກຈະປິ່ນເຂົ້າຫາຜູ້ຖືກຊັ່ງນ້ຳໜັກ ເພາະຖືກອອກແບບມາ ສຳລັບໃຫ້ຜູ້ຊັ່ງເປັນຜູ້ອ່ານຄ່າໂຕເລກເອງ, ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອໃຊ້ຊັ່ງນ້ຳໜັກເດັກນັກຮຽນ ຈິ່ງຕ້ອງລະມັດລະວັງໃນການອ່ານຄ່າໂຕເລກ.

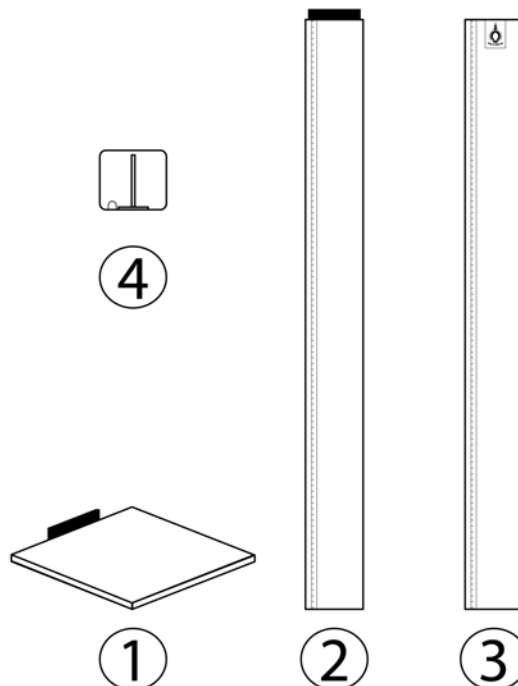
ເຄື່ອງວັດແທກລວງສູງ:

ເຄື່ອງວັດແທກຄວາມສູງ ຫລື ວັດແທກລວງສູງ ໃຊ້ສຳລັບວັດແທກລວງສູງຂອງເດັກນັກຮຽນ ຄືວັດແທກໃນທ່າຍືນ ຈິ່ງໃຊ້ໄດ້ສຳລັບເດັກທີ່ມີອາຍຸ 2 ປີ ຂຶ້ນໄປ. ເຄື່ອງວັດແທກລວງສູງ ທີ່ໂຮງຮຽນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ປະກອບດ້ວຍສ່ວນຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

ສ່ວນທີ ❶ ແບ້ນຍືນ ເຮັດດ້ວຍໄມ້ຂະໜາດກວ້າງ, ຍາວພໍສົມຄວນ ຈຳນວນ 1 ອັນ.

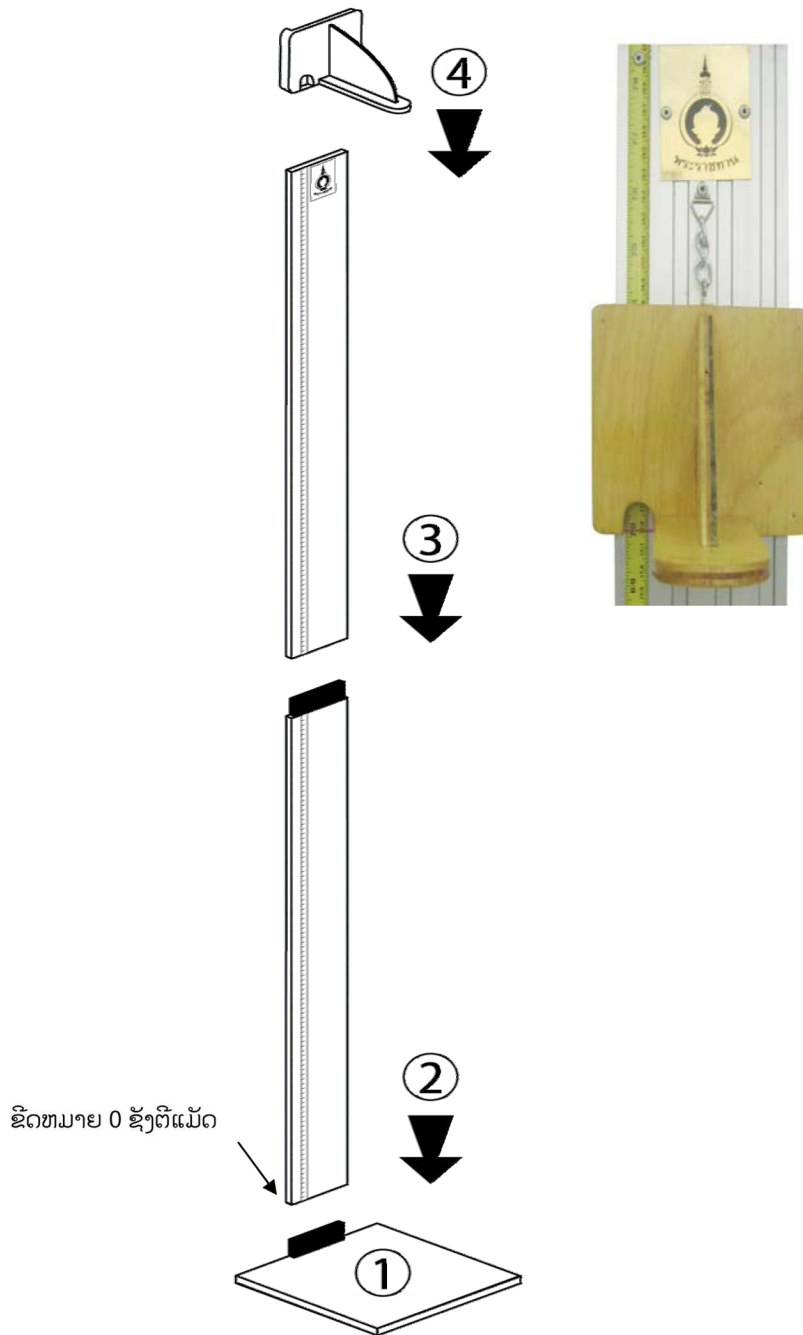
ສ່ວນທີ ❷ ແລະ ❸ ແຜ່ນໄມ້ກະດານ ມີສະກໍອດ (tape) ທີ່ມີໜ້າຍຂີດສະແດງເຖິງສ່ວນສູງ ໂດຍອ່ານຄ່າໄດ້ລະອຍດເຖິງ 0.1 ຊັງຕີແມັດ.

ສ່ວນທີ ❹ ໄມ້ແທກລະດັບຫົວ ທີ່ເລື່ອນຂຶ້ນລົງໄດ້ສະດວກ, ບໍ່ຜິດ ຈຳນວນ 1 ອັນ.

ເມື່ອນຳມາໃຊ້ໃນຄັ້ງທຳອິດ ໃຫ້ນຳເອົາສ່ວນຕ່າງໆທັງ 4 ອັນ ມາປະກອບຕໍ່ເຂົ້າກັນ ໃຫ້ແໜ້ນດີ ໂດຍເອົາສ່ວນທີ່ 2 ເບື້ອງທີ່ມີຂີດຫມາຍເປັນ 0 ຊັງຕີແມັດ ຕໍ່ເຂົ້າກັບສ່ວນທີ່ 1 ແລ້ວຕໍ່ສ່ວນທີ່ 3 ເຂົ້າກັບ ສ່ວນທີ່ 2 ໂດຍໃຫ້ໂຕເລກໃນແຖວຂີດຫມາຍຕໍ່ກັນ ແລະ ນຳເອົາສ່ວນທີ່ 4 ໄປແຂວນໄວ້ກັບບ້ວງ(ຫ່ວງ) ເທິງສ່ວນທີ່ 3, ເມື່ອຈະວັດແທກ ຈົ່ງຄ່ອຍເອົາສ່ວນທີ່ 4 ອອກຈາກບ້ວງ (ຫ່ວງ) ແຂວນ ແລ້ວສວມ(ຊຸບ) ລົງໃນແຜ່ນໄມ້ສ່ວນທີ່ 3, ທົດລອງເລື່ອນຂຶ້ນລົງໄດ້ສະດວກ ບໍ່ຜິດ ດັ່ງຮູບ:

ສະຖານທີ່ວາງເຄື່ອງວັດແທກລວງສູງ ຕ້ອງເປັນບ່ອນພຽງ ທີ່ໄດ້ລະດັບແລະ ໃຫ້ເບື້ອງຢືນຕິດກັບຝາເຮືອນ.

ວິທີການຊຶ້ງນ້ຳຫນັກ ແລະ ວັດແທກລວງສູງ

ກ່ອນທີ່ຈະເຮັດການຊຶ້ງນ້ຳຫນັກ ແລະ ວັດແທກລວງສູງ ທຸກຄັ້ງຄວນກວດກາ ແລະ ກຽມວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍກ່ອນ, ລາຍການວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ມີດັ່ງນີ້:

- ເຄື່ອງຊຶ້ງນ້ຳຫນັກ
- ຫມາກຕຸ້ມນ້ຳຫນັກມາດຖານຂະໜາດ 5 ແລະ 10 ກິໂລກຣາມ
- ເຄື່ອງວັດແທກຄວາມສູງ
- ປາກກາ / ບິກຂຽນ
- ຢາງລິບ
- ແບບບັນທຶກ

ຂັ້ນຕອນການຊຶ້ງນ້ຳຫນັກ:

1. ການກະກຽມເຄື່ອງຊຶ້ງນ້ຳຫນັກ:

- ວາງເຄື່ອງຊຶ້ງນ້ຳຫນັກເທິງພື້ນພຽງ ທີ່ໄດ້ລະດັບແລະຫມັ້ນຄົງ.
- **ກ່ອນເລີ່ມການຊຶ້ງ:** ກວດເບິ່ງເຄື່ອງຊຶ້ງໃຫ້ໄດ້ມາດຖານ ໂດຍໃຊ້ຫມາກຕຸ້ມນ້ຳຫນັກມາດຖານ ຊະນິດ 5 ຫລື 10 ກິໂລກຣາມ ມາຊຶ້ງທົດສອບເບິ່ງ ຫາກມີການຄາດເຄື່ອນ (ນ້ຳຫນັກບໍ່ຖືກ) ກໍໃຫ້ຕັ້ງຄ່າຊຶ້ງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມການຊຶ້ງນ້ຳຫນັກ (ວິທີການຕັ້ງຄ່າ ໃຫ້ເບິ່ງໃນຄູ່ມືການໃຊ້ເຄື່ອງຊຶ້ງນ້ຳຫນັກຊະນິດນັ້ນໆ).
- **ໃນເວລາທີ່ເຮັດການຊຶ້ງນ້ຳຫນັກ:** ກວດກາເບິ່ງຄວາມທ່ຽງຕົງຂອງເຄື່ອງຊຶ້ງເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍການໃຊ້ຫມາກຕຸ້ມນ້ຳຫນັກມາດຖານ ເມື່ອເຮັດການຊຶ້ງໄປໄດ້ໃນທຸກໆຈຳນວນ 20 ຄົນ.

2. ການກຽມໃຫ້ເດັກນ້ອຍ ຫລື ຜູ້ທີ່ຈະມາຊຶ້ງນ້ຳຫນັກ:

- ແກ້ເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ຫນາໆອອກ ໃຫ້ເຫລືອຫນ້ອຍທີ່ຊຸດ ເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ.
- ຖອດເຄື່ອງປະດັບ ແລະ ກະເປົາໃສ່ເງິນອອກ.
- ບົດເກີບ.

3. ວິທີການຊຶ້ງນ້ຳຫນັກ:

- 1) ຕັ້ງເຂັມຂອງເຄື່ອງຊຶ້ງໃຫ້ກົງກັບເລກ 0 ທຸກຄັ້ງກ່ອນເດັກຈະຂຶ້ນຢືນຢູ່ເທິງແປ້ນເຄື່ອງຊຶ້ງ ແລະ ກວດເບິ່ງວ່າຢູ່ຈຸດສູນຫລືບໍ່ ໂດຍໃຊ້ມືກົດລົງເຄື່ອງຊຶ້ງ ແລ້ວປ່ອຍມືອອກ ແລະ ສັງເກດເບິ່ງວ່າ ເຂັມກັບໄປຍັງຕຳແໜ່ງ 0 ຫລືບໍ່, ໃຫ້ເຮັດແບບນີ້ 2-3 ຄັ້ງ ເພື່ອຄວາມແນ່ໃຈ.

- 2) ໃຫ້ເດັກຍິນໃນຈຸດໃຈກາງຂອງແປ້ນເຄື່ອງຊັ່ງ, ຍືນກົງ ແລະ ເບິ່ງຊີ້ອອກໄປທາງໜ້າ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ແຕະຕ້ອງສ່ວນອື່ນໆ ນອກຈາກແປ້ນ.

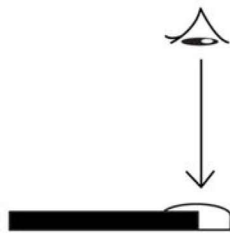

√ ຍືນກົງ ແລະ ເບິ່ງອອກໄປຊັ່ງ

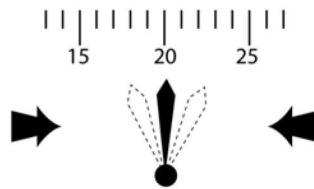

X ບໍ່ກົມ ບໍ່ເຄື່ອນໂຫວ

- 3) ອ່ານຕົວເລກຄ່ານ້ຳໜັກ ເທິງໜ້າປັດເຄື່ອງຊັ່ງຢ່າງລະມັດລະວັງ ໂດຍໃຫ້ເບິ່ງຕາມແນວຕັ້ງກົງກັບເຂັມ ຫ້າມເບິ່ງແບບອ່ຽງຈາກດ້ານຂ້າງ ເພາະຈະເຫັນຄ່າທີ່ຜິດດ່ຽງ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

√ ເບິ່ງຕາມແນວຕັ້ງກົງກັບເຂັມ

X ຫ້າມເບິ່ງແບບອ່ຽງຈາກດ້ານຂ້າງ

- 4) ຈົດໂຕເລກລົງໄປໃນແບບປັນທຶກໃຫ້ແລ້ວກ່ອນ ຈຶ່ງໃຫ້ເດັກລົງຈາກເຄື່ອງຊັ່ງ
 5) ເບິ່ງເຄື່ອງຊັ່ງ ໃຫ້ເຂັມຢູ່ກົງກັບຈຸດເລກ 0 ກ່ອນທີ່ຈະຊັ່ງຄົນຕໍ່ໄປ.
 6) ເມື່ອຊັ່ງໄປໄດ້ທຸກໆ ຈຳນວນ 20 ຄົນ ໃຫ້ກວດເບິ່ງຄວາມທຽງຕົງຂອງເຄື່ອງຊັ່ງນ້ຳໜັກ ໂດຍການໃຊ້ໝາກຕຸ້ມນ້ຳໜັກມາດຖານຊັ່ງເບິ່ງ.

- 7) ເມື່ອນຳໃຊ້ເຄື່ອງຊ້ຳແລ້ວ ຄວນໃຊ້ຜ້າແຫ້ງເຊັດທຳຄວາມສະອາດແປ້ນຍືນ ແລ້ວເກັບຮັກສາໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ປຽກຊຸ່ມ ແລະ ບໍ່ຖືກແດດ ແລະ ຫ້າມນຳເອົາສິ່ງຂອງໃດໆ ມາວາງເຕັງໄວ້.

ສິ່ງທີ່ຄວນປະຕິບັດ ເມື່ອຈະຊ້ຳນຳຫນັກຕໍ່ເນື່ອງເປັນໄລຍະຍາວ:

- ໃນການຊ້ຳນຳຫນັກເດັກ ຄວນຈະຊ້ຳຕອນທີ່ເດັກ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ກິນອາຫານຈົນອີ່ມ.
- ຄວນຊ້ຳນຳຫນັກໃນຊ່ວງເວລາດຽວກັນທຸກຄັ້ງ ແລະ ຄວນໃຊ້ເຄື່ອງຊ້ຳອັນເດີມນັ້ນ.

ຂັ້ນຕອນການວັດແທກລວງສູງ:

1. ການກຽມເຄື່ອງວັດແທກລວງສູງ:

- 1) ວາງເຄື່ອງວັດແທກລວງສູງ ເທິງບ່ອນພຽງດີ ທີ່ໄດ້ລະດັບ ແລະ ໃຫ້ດ້ານທີ່ຍືນຕິດກັບຝາເຮືອນ.
- 2) ກວດກາເບິ່ງບ່ອນທີ່ວັດແທກລວງສູງ ໃຫ້ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ.

2. ການກະກຽມເດັກ ຫລືຜູ້ທີ່ຈະມາວັດແທກລວງສູງ:

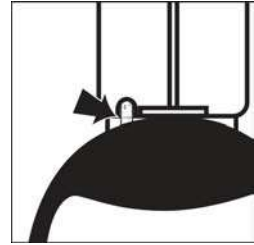
- ປິດເກີບອອກ.
- ກໍລະນີທີ່ມັດຜົມຊຶງສູງ ຫລືໃສ່ກີ້ບ ຕ້ອງເອົາອອກໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ ກ່ອນເຮັດການວັດແທກ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດວັດແທກລວງສູງໄດ້ທ່ຽງຕົງ.
- ກໍລະນີໃສ່ຫມວກ ປິດຫມວກອອກ.

3. ວິທີການວັດແທກລວງສູງ:

- 1) ໃຫ້ເດັກຍືນຢູ່ໃຈກາງແປ້ນຍືນ ໂດຍປິ່ນຫນ້າອອກ, ປິ່ນຫລັງເຂົ້າຫາເຄື່ອງວັດແທກ, ຫົວ, ລຳຕົວ ແລະ ປາຍຕີນ ຢູ່ໃນແລວເສັ້ນຊື່ດຽວກັນ, ພື້ນຕີນແປນນາບກັບພື້ນ ແລະ ສື້ນຕີນທັງ 2 ຂ້າງຕິດກັນ (1) .
- 2) ຍືນຍືດໂຕໃຫ້ກົງທີ່ສຸດ, ຫາຍໃຈເລິກໆ, ຂາຊື່, ຫົວເຂົ້າຊື່ ແລະ ບິນ່ອງສຳພັດກັບແຜ່ນກະດານຂອງເຄື່ອງວັດແທກ (ຕຳແໜ່ງ 2 3 4 5).
- 3) ໃບຫນ້າຕັ້ງຊື່, ຕາເບິ່ງອອກໄປຂ້າງຫນ້າ ລະດັບສາຍຕາຂະຫນານກັບພື້ນພຽງ (ຕຳແໜ່ງ 6 7) .
- 4) ຫລັງຢຽດຊື່ບໍ່ກົງ, ບ່າໄຫລ່ບໍ່ຍົກຂຶ້ນ; ຫົວ, ຫລັງ ແລະ ກິ້ນ ສຳພັດກັບ ແຜ່ນກະດານຂອງເຄື່ອງວັດແທກ ແລະ ແຂນທັງສອງເບື້ອງ ປ່ອຍລົງແນບຕາມລຳຕົວ (ຕຳແໜ່ງ 8 9 10 11)
- 5) ເລື່ອນໄມ້ວັດແທກລົງມາສຳພັດກັບສ່ວນສູງສຸດຂອງຫົວ ໂດຍເນັ້ນໄມ້ວັດແທກລົງໄປເທິງເສັ້ນຜົມ (ຕຳແໜ່ງ 12)

- 6) ອ່ານຄ່າໂຕເລກຄວາມສູງໃນລະດັບສາຍຕາ ໃຫ້ລະອຽດເຖິງ 0.1 ຊັງຕີແມັດ. ຈົດໂຕເລກລົງໃນແບບປັນທຶກໃຫ້ແລ້ວກ່ອນ ຈຶ່ງຄ່ອຍໃຫ້ເດັກອອກຈາກເຄື່ອງວັດແທກ.
- 7) ເມື່ອໃຊ້ແລ້ວ ຄວນໃຊ້ຜ້າແຫ້ງເຊັດທຳຄວາມສະອາດແປ້ນຍືນ ແລະ ນຳໄມ້ວັດແທກລະດັບຫົວ ແຂວນໄວ້ກັບຫ່ວງ ເທິງແຜ່ນໄມ້ກະດານເໝືອນເດີມ.

2 ມີຂວາຂອງຜູ້ວັດແທກ ຫາບລົງໃສ່ຂໍ້ຕີນ ມີຊ້າຍໃສ່ຫົວເຂົ້າ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເດັກຍືນຊື່

6 ມີຊ້າຍຂອງຜູ້ວັດແທກ ຈັບໃຕ້ຄາງເດັກ ໃຫ້ຕາແລະປ່າໄຫລໄດ້ລະດັບ

1 ຕີນແບນຮາບ ສິ້ນຕີນ ທັງສອງເບື້ອງຕິດກັນ

12 ມີຈວາຂອງຜູ້ວັດແທກ ເລື່ອນໄມ້ແທກລະດັບຫົວ ລົງມາສຳພັດກັບຫົວ

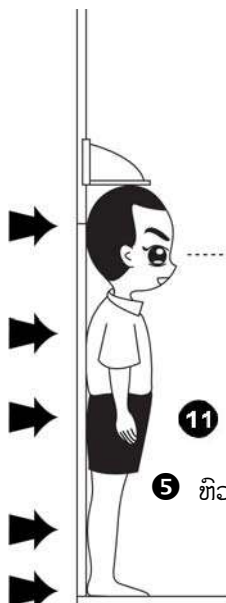
8 ຫົວຕິກັບແຜ່ນກະດານ

9 ຫລັງຕິດກັບກະດານ

10 ກິ້ນຕິດແຜ່ນກະດານ

4 ຍືນ່ອງຕຕກັບແຜ່ນກະດານ

3 ສິ້ນຕີນຕິດກັບແຜ່ນກະດານ

7 ຫາງຕາຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັບໃບຫູ ແລະ ຂະໜານກັບພື້ນ

11 ແຂນປ່ອຍລົງຂ້າງລຳຕົວ

5 ຫົວເຂົ້າຢຽດຊື່

ຂໍ້ຄວນລະວັງ

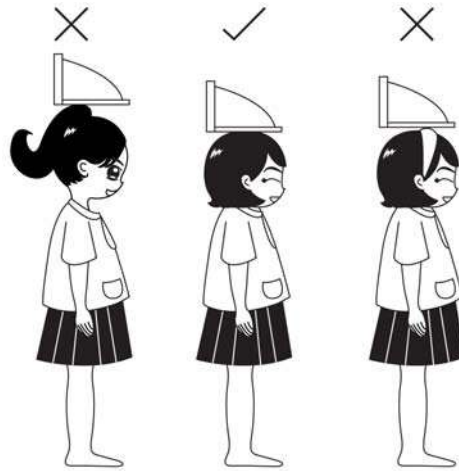
ຄ່າຄວາມຜິດພາດຕ່າງໆ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ຈາກການວັດແທກ:

- ການຊັ່ນນ້ຳໜັກ

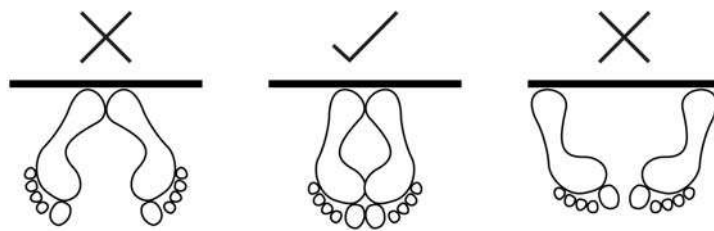
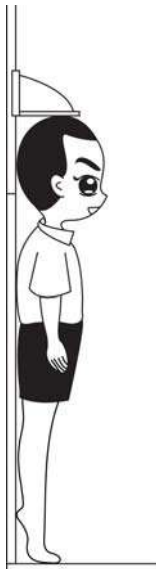
- ບໍ່ໄດ້ກວດກາເບິ່ງ ຄວາມທ່ຽງຕົງຂອງເຄື່ອງຊັ່ນ
- ບໍ່ໄດ້ປິດເກີບ ຫລື ໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງຫນາເກີນໄປ
- ຂອງຫລັ້ນ, ກະເປົາຖີ, ພວງກຸນແຈ ບໍ່ໄດ້ເອົາອອກ
- ເດັກເຄື່ອນໄຫວຢູ່ຕະຫລອດເວລາ ບໍ່ຍອມຢູ່ຊື່ໆ

- ການວັດແທກລວງສູງ

- ໃສ່ເກີບ ຫລື ຫມວກ ຫລື ມັດຜົມຊົງສູງ ຫລື ໃສ່ກີ້ບ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເອົາອອກ

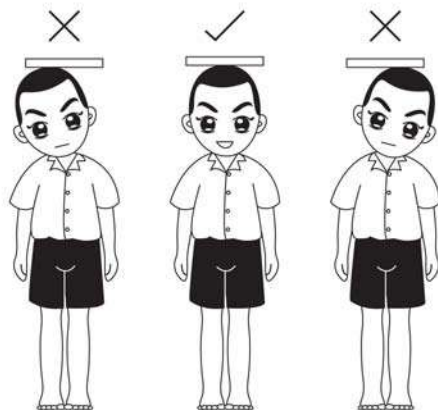

- ຕີນບຸກໄດ້ຍືນຢູ່ເທິງພື້ນທີ່ຮາບ, ຍືນບໍ່ທ່ຽງ ແລະ ບໍ່ຕິດກັນ

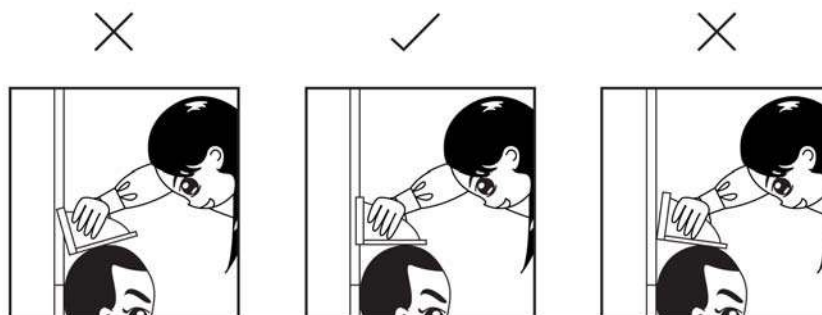

- ຫົວເຂົ້າງໍ, ຢຽດໂຕບໍ່ຊື່, ບ່າໄຫລ່ແຕະກັບໄມ້ວັດແທກ

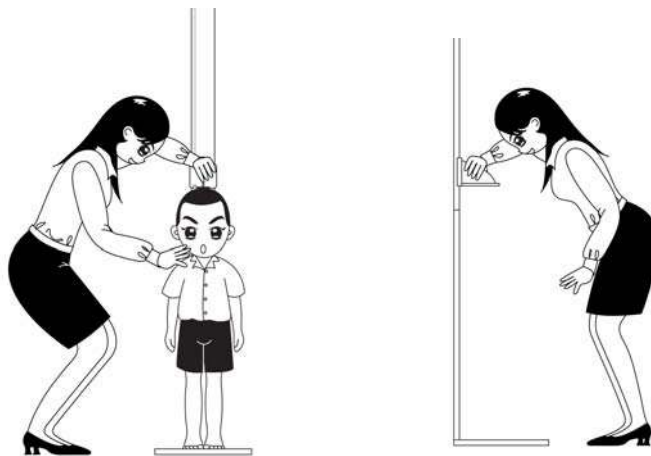
○ ຫົວບໍ່ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ

○ ໄມ້ວັດແທກ ບໍ່ໄດ້ແຕະເທິງຫົວ ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ພໍເໝາະ

- ການອ່ານຜົນການວັດແທກບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ອ່ານຈາກດ້ານຂ້າງ ຫລືອ່ານໃນເວລາເດັກອອກຈາກເຄື່ອງແທກໄປແລ້ວ

- ການຈັດບັນທຶກຜົນຜິດພາດ ແລະ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມຜິດພາດ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກການຂຽນໂຕເລກ ຈຶ່ງມີຂໍ້ແນະນຳໃນການບັນທຶກໂຕເລກ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

ເອກະສານອ້າງອີງ:

- 1) Cogill B. Anthropometric Indicators Measurement Guide. 2003 Revision. Food and Nutrition Technical Assistance Project. Washington D.C. Website: www.fantaproject.org
- 2) ກົມອະນາໄມ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ. ຄູ່ມືແນວທາງການໃຊ້ເກນອ້າງອີງເຖິງນ້ຳໜັກ, ລວງສູງ ເພື່ອປະເມີນພາວະການຈະເລີນເຕີບໃຫຍ່ຂອງເດັກໄທ ພ.ສ. 2543.
- 3) ອຸໂຮພອນ ຈິດແຈ້ງ. ຄູ່ມືການປະເມີນ ແລະ ການໃຊ້ຂໍ້ມູນພາວະໂພສະນາການ. ໂຄງການເດັກກິນອີ່ມ ເຮົາຍື່ມໄດ້. ສະຖາບັນວິໄຈໂພສະນາການ ມະຫາວິທະຍາໄລມະຫິດົນ.

ພາກປະກອບ

ການນຳຂໍ້ມູນນ້ຳໜັກ ແລະ ລວງສູງ ໄປໃຊ້

ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ການນຳຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ໄປໃຊ້ເປັນປະໂຫຍດ, ນອກຈາກຈະຂຶ້ນກັບ ບັດໃຈການໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ເໝາະສົມ ຫລື ວິທີການວັດແທກທີ່ຖືກຕ້ອງແນ່ນອນແລ້ວ ຍັງຂຶ້ນກັບບັດໃຈ ສຳຄັນ ເຊັ່ນ:

- ຈະຕ້ອງຮູ້ຈັກອາຍຸທີ່ແນ່ນອນ ໂດຍສະເພາະອາຍຸຂອງເດັກ.
- ການເລືອກໃຊ້ຕັດສະນີຊີ້ວັດ ທີ່ເໝາະສົມກັບວັດຖຸປະສົງຂອງໂຄງການ.
- ການເລືອກໃຊ້ຂໍ້ມູນອ້າງອີງ (reference data) ໃຫ້ເໝາະສົມກັບກຸ່ມອາຍຸ ຂອງພົນລະເມືອງ ທີ່ເຮັດການປະເມີນ.
- ການເລືອກໃຊ້ເກນຕັດສິນ (cut-off point) ທີ່ເໝາະສົມ ໃນການປຸງບັນທຶກຂໍ້ມູນ ເພື່ອທີ່ຈະຕັດສິນວ່າ ພົນລະເມືອງກຸ່ມທີ່ເຮັດການປະເມີນ ມີພາວະໂພສະນາການ ຢູ່ໃນລະດັບປົກກະຕິຫລືບໍ່.

ການໃຊ້ນ້ຳໜັກ ແລະ ລວງສູງ ເພື່ອປະເມີນພາວະໂພສະນາການ ຈະຕ້ອງນຳຜົນທີ່ໄດ້ ມາປຸງບັນທຶກກັບຄ່າມາດຖານຂອງເດັກປົກກະຕິ ທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມອາຍຸດຽວກັນ. ຄ່າມາດຖານທີ່ໃຊ້ໄດ້ແກ່:

- ເກນອ້າງອີງຂອງ WHO: NCHS Reference (National Center for Health Statistic, NCHS growth standart 1976).
- ເກນອ້າງອີງນ້ຳໜັກ, ລວງສູງ ເພື່ອປະເມີນພາວະການຈະເລີນເຕີບໃຫຍ່ ຂອງເດັກໄທ ພ.ສ. 2538, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ສຳລັບປະເທດໄທ.

ໂຕຊີ້ວັດ ທີ່ຈະເປັນໂຕບົ່ງບອກເຖິງພາວະໂພສະນາການຂອງເດັກ ມີ 3 ຢ່າງດັ່ງນີ້:

- **ນ້ຳໜັກຕາມເກນອາຍຸ (weight for age)**
ຖ້າຄ່າທີ່ໄດ້ ນ້ອຍກ່ວາ -2 SD ຫມາຍວ່າ ນ້ຳໜັກນ້ອຍກ່ວາເກນ.
- **ລວງສູງຕາມເກນອາຍຸ (height for age)**
ຖ້າຄ່າທີ່ໄດ້ ນ້ອຍກ່ວາ -2 SD ຫມາຍວ່າ ເຕ້ຍ
- **ນ້ຳໜັກຕາມເກນລວງສູງ (weight for height)**
ຖ້າຄ່າທີ່ໄດ້ ນ້ອຍກ່ວາ -2 SD ຫມາຍວ່າ ຈ່ອຍ (ຜອມ)
ຖ້າຄ່າທີ່ໄດ້ ຫລາຍກ່ວາ +2 SD ຫມາຍວ່າ ເລີ່ມອ້ວນ.
ຖ້າຄ່າທີ່ໄດ້ ຫລາຍກ່ວາ +3 SD ຫມາຍວ່າ ອ້ວນ (ຕຸ້ຍ)

ໃນການໃຊ້ນ້ຳໜັກຕາມເກນລວງສູງ (weight for age) ແລະ ລວງສູງຕາມເກນອາຍຸ (height for age) ຈະຕ້ອງຄິດໄລ່ອາຍຸຂອງເດັກ ໃຫ້ເປັນປີ ແລະ ເດືອນ ໃນວັນທີ່ເຮັດການຊຶ່ງນ້ຳໜັກ-ວັດແທກລວງສູງ.

ການຄິດໄລ່ອາຍຸຂອງເດັກ

ເອົາ ວັນ, ເດືອນ ແລະ ປີ ທີ່ເຮັດການຊ້ຽນຈຳໜັກ-ວັດແທກລວງສູງ ມາລົບໃຫ້ ວັນ, ເດືອນ ແລະ ປີເກີດຂອງເດັກ ແລະ ໃຫ້ຖືວ່າ ເສດຂອງເດືອນທີ່ນ້ອຍກ່ວາ 15 ວັນ ຫລື 15 ວັນເຕັມ ໃຫ້ຕັດຖິ້ມອອກ, ຖ້າຫາກເກີນ 15 ວັນ ໃຫ້ນັບເປັນ 1 ເດືອນ.

ຕົວຢ່າງ:

ເດັກຊາຍ ກົບ ເກີດວັນທີ່ 9 ເດືອນ ຕຸລາ (ເດືອນ 10) ປີ ພ.ສ. 2541 (ຄ.ສ. 1998)
 ຊ້ຽນຈຳໜັກ ແລະ ວັກແທກລວງສູງ ໃນວັນທີ 5 ເດືອນສິງຫາ (ເດືອນ 8) ປີ ພ.ສ. 2549
 (ຄ.ສ. 2006) ໄດ້ນຳໜັກ 20 ກິໂລກຣາມ ແລະ ລວງສູງ 110.0 ຊັງຕີແມັດ.

	<u>ປີ</u>	<u>ເດືອນ</u>	<u>ວັນ</u>
ປີ ເດືອນ ວັນທີ່ຊ້ຽນຈຳໜັກ-ວັດແທກລວງສູງ	2549	08	05
ປີ ເດືອນ ວັນເກີດ	<u>2541</u>	<u>10</u>	<u>09</u>
ອາຍຸຂອງເດັກ	<u>7</u>	<u>9</u>	<u>26</u>

ຫມາຍເຫດ: * ຊ່ອງວັນ ເພື່ອໃຫ້ລົບອອກໄດ້ ຈຶ່ງຕ້ອງຢືມເດືອນ ມາ 1 ເດືອນ ຄື 30 ວັນ ລວມເປັນ 35 ວັນ ກໍຈະລົບ 9 ວັນອອກ ເຫລືອເປັນ 26 ວັນ.

** ຊ່ອງເດືອນ ເມື່ອຖືກວັນຢືມໄປແລ້ວ 1 ເດືອນ ຈະເຫລືອ 7 ເດືອນ ເພື່ອລົບໃຫ້ໄດ້ ຈຶ່ງຂໍຢືມປີມາ

ດັ່ງນັ້ນ, ເດັກຊາຍກົບ ຈະມີອາຍຸ ໃຫ້ປັດເປັນ 7 ປີ 10 ເດືອນ.

ເມື່ອຄິດໄລ່ອາຍຸໄດ້ແລ້ວ ຈຶ່ງນຳເອົາຄ່ານຳໜັກ ແລະ ລວງສູງ ມາປຽບທຽບກັບຄ່າອ້າງອີງ ຂອງ NCHS ຂອງເດັກທີ່ມີອາຍຸ 7 ປີ 10 ເດືອນ ຈະເຫັນວ່າ ເດັກຊາຍກົບ ມີນຳໜັກຂ້ອນຂ້າງນ້ອຍ ເມື່ອໃຊ້ນຳໜັກຕາມເກນອາຍຸ (weight for age) ເປັນຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ເຕ້ຍ ເມື່ອໃຊ້ລວງສູງ ຕາມເກນອາຍຸ (height for age) ເປັນຕົວຊີ້ວັດ.

ຕົ້ນສະບັບພາສາໄທ

ໂດຍ

ພັນເອກຍິງ ນັນທະພອນ ວິຣະວັດ

ວິທະຍາໄລແພດສາດພະມິງກຸດເກົ້າ

ພາບປະກອບ

ນາງສາວ ມະນັດສະວີ ຕັນສະຖຽນ

ສຳນັກງານໂຄງການ

ສົມເດັດພະເທບຣັດຣາຊະສຸດາ ສະຫຍາມບໍຣິມຣາຊະກຸມາຣີ

ຜູ້ແປພາສາລາວ

ສີສຸພັນ ມະນີວັນ (Mr. Sisouphanh Manivanh)

ສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດລາວ ທີ່ ບາງກອກ